

[Landbrugsministeren.]

Men naturligvis er der ingen, der kan se, hvorledes det vil blive i den kommende Tid. I de første Maaneder vil der sikkert ikke blive saa overfyldt paa Markedet med destruerede Dyr som i de senere Uger, ganske simpelt af den Grund, at naar Køerne kommer paa Græs, er man i Landbruget ikke saa daarligt stillet med Hensyn til at have dem og fodre dem. Men naturligvis kan ingen vide, hvorledes det vil gaa om 2—3 Maaneder, om der ikke bliver Brug for en stor Destruktion igen.

Jeg har for mit Vedkommende ment, at de 10 Kr. var tilstrækkeligt, men det er naturligvis et Punkt, man kan forhandle om, hvis man ønsker det i Udvalget. Men det, jeg vil advare imod, er, at man sætter et bestemt Beløb til Opkrævning i Slagteafgift og samtidig forlanger gennemført en Minimalpris, for det er en umulig Opgave for den, der skal have Ansvar og gennemføre det.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger stillede jo store Krav til mig og til Rigsdagen om, hvad der skulde ske angaaende denne Lovgivning, og mente, at det var ingenting værd, hvad der er gennemført, vi maatte anderledes i Gang med at forhøje Priserne. Det forbavser mig, at det ærede Medlem kan komme saa højt op i sine Krav til Rigsdagen, for sidste Gang vi behandlede et lignende Lovforslag, udtalte det ærede Medlem — det staar i Folketingstidenden Sp. 3016, og med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier:

„Jeg er nemlig af den Opfattelse, at jo mindre Lovgivningsmagten beskæftiger sig med Erhvervsforholdene, des bedre er det; det maa være Organisationerne, der tager disse Spørgsmaal i deres egen Haand og gennemfører, hvad der er til Gavn for Landbruget, saaledes som Landbrugets Organisationer gjorde det i de kritiske Tider i 80'erne og 90'erne. Det vil ogsaa komme til at gaa saaledes nu, at man finder nye Veje frem. Det viser sig jo, at det, Lovgivningsmagten kommer med, stadig ikke betyder noget i Virkeligheden.“

Det ærede Medlem henviste ogsaa den Gang til det saakaldte 21 Mands Udvalg, som skulde redde Danmarks Landbrug fra Ruin og Undergang, men jeg har ikke set, at dette Udvalg er naaet noget videre frem ad den Vej, det havde begyndt paa, og som det ærede Medlem roste i saa høje Toner.

Hvis det ærede Medlem endnu fastholder den Opfattelse, at det er Organisationerne, som maa løse Spørgsmaalet, ja,

saa maa jeg sige, at det er ikke for min Skyld, at man skal gennemføre det foreliggende Lovforslag, det er ikke for Forbrugernes Skyld, man skal gøre det, det er ikke, fordi jeg ønsker at komme til at sidde og regere med disse Ting, men fordi jeg mener, det er nødvendigt af Hensyn til Producenterne, og fordi jeg tror ikke paa, at Organisationerne selv kan løse denne Opgave. Men det ærede Medlem skulde i hvert Fald være den sidste til at staa op og rette Krav til Statsmagten, hvis han vil være nogenlunde i Overensstemmelse med det, han udtalte sidste Gang, vi behandlede Kødloven.

For øvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem ogsaa paa et andet Omraade har været noget uheldig i sine Spaadomme, sidste Gang vi behandlede Sagen. Han sagde nemlig nu, at Loven ikke havde virket ret meget, men han vilde dog ikke helt frakende den Betydning. Sidste Gang var han vis paa, at den ingen Betydning vilde faa. Han sagde — Sp. 3016 —, at han troede ikke paa, at Landbrugerne vilde komme frem med deres Kreaturer til Destruktion, han troede ikke paa, at der kom 1 500 Kreaturer frem om Ugen, som jeg havde sagt — jeg turde ikke den Gang nævne et for højt Tal, jeg var ikke klar over, hvor mange Penge der kom ind i Slagteafgift.

Og hvad er der sket? Der er kommet ikke 1 500, men over det dobbelte Antal om Ugen til Destruktion. Saa forekommer det mig, at det ærede Medlem ikke hører til dem, der har haft den bedste Oversigt over, hvorledes Loven vilde virke, og hvilken Betydning den vilde faa. Tværtimod, det ærede Medlem har paa Forhaand givet sig selv Attest for, at han i alt Fald ikke har nogen egentlig Indsigt i disse Forhold.

Jeg tror, det er rigtigere, at man fra deres Side, der gør sig til Talsmænd for Landbruget, erkender, at her har vi i et Par Maaneder haft en Lov, som virkelig har betydet noget for Landbruget. Man har ved Hjælp af Loven kunnet destruere omtrent 20 pCt. af de Kreaturer, der kom paa Markedet, og enhver kan sige sig selv, at det havde været en fuldkommen Ulykke for Landbruget, hvis man ikke havde haft den Bemyndigelse. Det maa man erkende, og saa maa man enten gaa med til en Fortsættelse af Loven eller risikere at staa uden en Lov, og det forekommer mig, at det for Landbruget vil være overordentlig uheldigt at komme i en saadan Situation.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), der anbefalede Lovforslaget, sagde,